

Mały ptaszek w gnieździe siedział, chciał polecieć, lecz się bał,
Patrzył w niebo, oglądał chmury, na krawędzi ciągle stał.
„Czy dam radę? Czy potrafię? Czy spadnę na sam dół?”
Myślał sobie, chciał spróbować, ale strach wciąż czuł.

Następnego ranka słońko świeciło, ciepłem ptaszka otuliło,
 Ptaszek zebrał całą swą odwagę, czuł tą siłę, czuł się miło.
 „Skacz! Leć!” — tak mu wiatr powiedział, i choć bał się bardzo,
 Wzbił się w niebo, poczuł wolność, gdy opuścił swoje gniazdko.

Teraz ptaszek lata śmiało, wysoko, dumny nad drzewami,
Strach już dawno zostawił, zna piękno między chmurami.
Ptaszek pokazał nam, że warto sobie cele stawiać,
I jak ważna jest odwaga, by nowe światy poznawać.

